



DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

*Lovavdelingen
Forskriftsenheten*

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Deres ref.
13/901-

Vår ref.
13/4472 EF IRJ/LJR/bj

Dato
24.06.2013

**MERKNADER TIL TILLEGGSSTØNADSFORSKRIFTEN,
TILTAKSPENGEFORSKRIFTEN OG ENKELTE ANDRE ENDRINGER**

Forskriftsenheten er kjent med høring 11. mars 2013 av utkast til tilleggssønadsforskriften, tiltakspengeforskriften og enkelte andre endringer. Vi har gjennomgått og vurdert forskriftsutkastenes strukturelle og regeltekniske sider. Vedlagt følger forskriftsutkastene med våre merknader og forslag til endringer i korrektur. I tillegg har vi følgende merknader:

Utformingen av en ny forskrift og en endringsforskrift

En ren endringsforskrift deles ikke inn i paragrafer, men i deler betegnet med romertall, ett romertall for hver forskrift som foreslås endret. Ikraftsettingsbestemmelser og eventuelle overgangsregler plasseres alltid i et eget romertall.

En ny forskrift deles inn i paragrafer og ikke i deler betegnet med romertall. Ikraftsettingsbestemmelser plasseres da som siste paragraf i forskriften. Når en ny forskrift også skal oppheve andre forskrifter, plasseres opphevingene sist i ikrafttredelsesbestemmelsen. Skal det i en ny forskrift gjøres endringer i en annen forskrift, plasseres disse i en egen paragraf helt til slutt i den nye forskriften – etter ikraftsettingsbestemmelsen. Dersom det gjøres endringer i flere forskrifter, inndeles paragrafen i arabertall for hver forskrift som foreslås endret. Skal det både oppheves forskrifter og gjøres endringer i andre forskrifter, plasseres begge deler normalt i en egen paragraf etter ikraftsettingen. Oppheving av forskrifter plasseres da gjerne først. Vi viser til veilederen Lovteknikk og lovforberedelse punkt 5.7.2 side 78 følgende om inndelingen av endringslover og –forskrifter.

Det fremgår av det vedlagte forskriftsutkastet at inndelingen i romertall i tilleggssønadsforskriften og tiltakspengeforskriften foreslås fjernet. Vi har også satt bestemmelsene om ikraftsetting og endring og opphevelse av andre forskrifter som en egen paragraf sist i forskriften. AD kan eventuelt vurdere å skille ut bestemmelsene om opphevelse og endringer i en egen paragraf.

Vi har merket oss at endring i forskrift 11. desember 2008 nr. 1320 om arbeidsrettede tiltak § 7-4 foreslås som en egen endringsforskrift. Endringen av denne paragrafen kan eventuelt plasseres i tilleggssønadsforskriften eller tiltakspengeforskriften som en endring i en annen forskrift.

Vi har merket oss at forskrift 20. desember 2001 om arbeidsmarkedstiltak foreslås opphevet to ganger – både i tilleggssønadsforskriften og tiltakspengeforskriften. Det kan skape forvirring med hensyn til datoen for opphevelsen av forskriften, og forskriften oppheves jo bare en gang.

Hjemmelsangivelsen

Det er angitt at tilleggssønadsforskriften er fastsatt med hjemmel i folketrygdloven §§ 11-12, 15-11, 15-12, 15-13, 16-19, 17-9, § 21-10 tredje ledd, §§ 22-10 og 25-15, jf. § 1-3 og arbeidsmarkedsloven § 13. Folketrygdloven §§ 15-11, 15-13 og 17-9 legger ingen forskriftskompetanse til departementet. Disse paragrafene er ikke forskriftshjemler, og det skal derfor heller ikke vises til disse bestemmelsene i hjemmelsangivelsen.

Folketrygdloven § 16-19 finnes ikke. Vi antar at henvisningen skal være til § 16-9? Men heller ikke denne bestemmelsen legger forskriftskompetanse til departementet, slik at det heller ikke er grunn til å vise til denne bestemmelsen i hjemmelsangivelsen.

Det er bare et av leddene i folketrygdloven § 21-10 som legger forskriftskompetanse til departementet. Det holder derfor å vise til § 21-10 – det er unødvendig å vise spesifikt til § 21-10 tredje ledd. Imidlertid er det i folketrygdloven § 25-15 både forskriftshjemler i første og andre ledd. Dersom bare et av leddene i § 25-15 gir hjemmel for forskriften, er det hensiktsmessig å vise spesifikt til dette leddet. Dersom begge leddene i § 25-15 er hjemmel for forskriften, er det greit slik det står nå.

Vi forstår ikke hvorfor det jamføres til folketrygdloven § 1-3, i og med at heller ikke denne bestemmelsen legger forskriftskompetanse til departementet.

Andre merknader

Det skal ikke være punktum bak paragrafnummeret. Dette er noe Lovdata setter inn når Lovdata publiserer forskriften.

Overskriften til en paragraf skal settes med kursiv, og ikke med fet. Vi har forsøkt å rette opp dette i forskriftsutkastet. Paragrafnummeret skal ikke stå i kursiv.

Når en eksisterende forskrift endres, er det vanlig å benytte kursivering for å vise hvilke endringer som foreslås. I en ny forskrift – slik som tilleggsstønadsforskriften og tiltakspengeforskriften – brukes ikke kursivering. I utkastet til forskrift om endringer i forskrift om arbeidsrettede tiltak kursiveres endringene. I våre endringsforslag har vi imidlertid ikke gjennomført kursivering, og AD må derfor selv sikre riktig kursivering.

I utkastet til lov om endringer i arbeidsmarkedsloven er ikke det som er nytt sammenlignet med gjeldende rett kursivert. Om bruken av kursivering viser vi til veilederen Lovteknikk og lovforberedelse punkt 5.7.9 side 83 følgende.

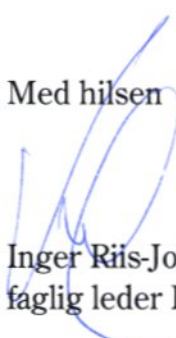
I tilleggsstønadsforskriften brukes uttrykket «utredning i forbindelse med arbeidsrettede tiltak». Formuleringen i utkastet fremstår som noe uklar og vi foreslår å skrive «en utredning av et arbeidsrettet tiltak». Er denne omformuleringen dekkende? Kan eventuelt «en utredning før et arbeidsrettet tiltak» eller «en utredning ved et arbeidsrettet tiltak» brukes?

I samme forskrift varierer terminologien mellom «stønad til dekning av nødvendige utgifter til», «stønad til» «utgiftene dekkes». Vi stiller spørsmål om formuleringene er brukt systematisk og innebærer ulik grad av dekning, eller om de kan standardiseres i noe større grad. Er det ingen systematisk meningsforskjell, foreslår vi «stønad til» idet «til dekning av» synes unødvendig. Terminologien er forsøkt gjennomført konsekvent, men AD bør selv vurdere utkastet på dette punktet. Det veksles også mellom «det gis stønad» og «det kan gis stønad». Innebærer «det gis stønad» at søkeren har krav på stønad om vilkårene er oppfylt? Vi foreslår i så fall at det presiseres at søkeren «har krav på stønad», i motsetning til der «det kan gis stønad» som normalt innebærer at myndigheten har adgang til å innvilge eller avslå søknaden.

Det fremgår ikke klart av forskriften om en deltaker gis stønad uten søknad eller om det forutsettes at det søkes om stønad, eventuelt om dette stiller seg forskjellig for de forskjellige stønadene. Vi foreslår at dette vurderes klargjort eksplisitt.

Er noe uklart eller dere for øvrig har spørsmål er det bare å ta kontakt. Vi kan eventuelt stille til et møte, dersom det er behov for det.

Med hilsen



Inger Riis-Johannessen e.f.
faglig leder Forskriftsenheten



Liv Johanne Myrvang Ro
førstekonsulent